

Иван Вазов

Везувий

Във своята черна ризница от лава,
сърдит край синьото море, един,
стърчи Везувий – мрачен исполин,
и с гъстък дъх небето замъглява.

Помпея, Херкулан и Стабий спят
в нозе му кат изринати скелети,
отпреж морето пей, шуми и свети,
а окол – миртови гори шептят.

Настане нощ, природа занемява,
гори заспят, море сумти едва,
а старий исполин, се буден там,
със огнен дъх небето осветлява.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4680>]